

Sygn. akt IX Ka 1571/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Alina Bojara

Sędziowie: SSO Adam Zarzycki (spr.)

SSO Zbigniew Karamara

Protokolant: starszy protokolant sądowy Anna Wołowiec - Piłat

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Roberta Jagusiaka

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2015 roku

sprawy **R. M. (1)**

oskarżonej o przestępstwo z art. 286 § 1 kk, art. 226 ust. 1 ustawy z 22.05.2003r o działalności ubezpieczeniowej w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżoną i oskarżycielkę posiłkową R. M. (2)

od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą we Włoszczowie

z dnia 18 września 2014 roku sygn. akt VII K 9/14

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy uznając obie apelacje za oczywiście bezzasadne;

II. zasądza od oskarżonej R. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze;

III. zwalnia oskarżycielkę posiłkową R. M. (2) od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

IX Ka 1571/14 Uzasadnienie

Prokurator oskarżył R. M. (1) o to , że :

w okresie od 7 listopada 2008 roku do 19 kwietnia 2012 roku w J. , woj. (...) , działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej , popełniła w podobny sposób , w krótkich odstępach czasu kilka przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok , chociażby nieprawomocny , co do któregośkolwiek z tych przestępstw, w ten sposób, że

podając się za przedstawiciela Towarzystw (...) S.A.", (...) S.A.", (...) S.A.", (...) S.A.", (...) S.A.", i nie będąc osobą uprawnioną przez te zakłady do zawierania w ich imieniu umów ubezpieczenia , doprowadziła R. S. , L. M. , Z. A. (1) , Z. W. , R. M. (2) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem poprzez wprowadzenie ich w błąd , że jest uprawnionym przedstawicielem wymienionych zakładów ubezpieczeniowych , a następnie przyjęła od nich pieniądze w łącznej kwocie 3346 zł tytułem opłaty za obowiązkowe ubezpieczenie OC pojazdów m-ki A. (...) nr rej. (...) (...) , P. (...) nr rej. (...) , Ciągnik rolniczy N. H. nr rej. (...) (...) , O. (...) nr rej. (...) (...) , P. (...) nr rej. (...) (...) , C. (...) nr rej. (...) (...) , N. (...) nr rej. (...) (...) , a to :

1 . w dniu 7 października 2008 r. w J. , woj. (...) , podając się za przedstawiciela Towarzystwa (...) S.A. ”, doprowadziła R. S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 444 zł tytułem opłaty za obowiązkowe ubezpieczenie pojazdu m-ki A. (...) nr rej. (...)(...);

2 . w dniu 19 października 2010 r. w J. , woj. (...) , podając się za przedstawiciela Towarzystwa (...) S.A. ” doprowadziła R. S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 426 zł tytułem opłaty za obowiązkowe ubezpieczenie pojazdu m-ki A. (...) nr rej. (...);

3 . w dniu 27 lutego 2011 r. w J. , woj. (...) , podając się za przedstawiciela Towarzystwa (...) S.A. ”, doprowadziła R. M. (2) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 305 zł tytułem opłaty za obowiązkowe ubezpieczenie pojazdu m-ki N. (...) nr rej. (...)(...);

4 . w dniu 6 lipca 2011 r. w J. , woj. (...) , podając się za przedstawiciela Towarzystwa (...) S.A. ”, doprowadziła R. S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 58 zł tytułem opłaty za obowiązkowe ubezpieczenie ciągnika rolniczego m-ki N. (...) nr rej. (...);

5 . w dniu 6 lipca 2011 r. w J. , woj. (...) , podając się za przedstawiciela Towarzystwa (...) S.A. ”, doprowadziła L. M. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 375 zł tytułem opłaty za obowiązkowe ubezpieczenie pojazdu m-ki O. (...) nr rej. (...)(...);

6 . w dniu 7 października 2011 r. w J. , woj. (...) , podając się za przedstawiciela Towarzystwa (...) S.A. , doprowadziła R. S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 383 zł tytułem opłaty za obowiązkowe ubezpieczenie pojazdu m-ki A. (...) nr rej. (...)(...);

7 . w dniu 7 października 2011 r. w J. , woj. (...) , podając się za przedstawiciela Towarzystwa (...) S.A. ”, doprowadziła Z. A. (2) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 452 zł tytułem opłaty za obowiązkowe ubezpieczenie pojazdu m-ki P. (...) nr rej. (...)(...);

8 . w dniu 19 kwietnia 2012 r. w J. , woj. (...) , podając się za przedstawiciela Towarzystwa (...) S.A. ”, doprowadziła R. M. (2) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 269 zł tytułem opłaty za obowiązkowe ubezpieczenie pojazdu m-ki N. (...) nr rej. (...)(...);

9 . w dniu 6 czerwca 2012 r. w J. , woj. (...) , podając się za przedstawiciela Towarzystwa (...) S.A. ”, doprowadziła Z. W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 393 zł tytułem opłaty za obowiązkowe ubezpieczenie pojazdu m-ki C. (...) nr rej. (...)(...);

10 . w dniu 19 czerwca 2012 r. w J. , woj. (...) , podając się za przedstawiciela Towarzystwa (...) S.A. ”, doprowadziła R. S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 183 zł tytułem opłaty za obowiązkowe ubezpieczenie pojazdu m-ki P. (...) nr rej. (...) – 4484 zł ;

11 . w dniu 6 lipca 2012 r. w J. , woj. (...) , podając się za przedstawiciela Towarzystwa (...) S.A. ”, doprowadziła R. S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 58 zł tytułem opłaty za obowiązkowe ubezpieczenie ciągnika rolniczego m-ki N. (...) nr rej. (...) (...);

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 226 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 91 § 1 kk .

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie VII Zamiejscowy Wydział Karny we Włoszczowie wyrokiem z dnia 18 września 2014 r. w sprawie VII K 9/14 orzekł co następuje :

I. w ramach zarzucanego czynu , oskarżoną **R. M. (1)** uznał za winną popełnienia tego , że w dniu 7 października 2008 r. w J. , woj. (...) , działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej , nie będąc uprawnioną przez zakład (...) S. A. ” do zawierania w jego imieniu umowy ubezpieczenia i wyzyskując istniejący co do tego uprawnienia błąd po stronie R. S. ,

zawarła z wymienionym mężczyzną w imieniu wymienionego zakładu fikcyjną umowę obowiązkowego ubezpieczenia pojazdu marki A. (...) nr rej. (...)RV, doprowadzając tym samym R. S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 444 zł, jaką uiszczył jej tytułem opłaty, co stanowi przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 226 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (t. jedn. Dz. U. z 2013 r. , Nr 959 ze zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył jej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk grzywnę w rozmiarze 40 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych;

II. w ramach zarzucanego czynu, oskarżoną **R. M. (1)** uznał za winną popełnienia tego, że w okresie od 19 października 2010 r. do 19 kwietnia 2012 r. w J., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, popełniła w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dziesięć przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, w ten sposób, że nie będąc uprawnioną przez zakłady ubezpieczeń, tj. Towarzystw (...) S. A.", (...) S.A.", (...) S. A.", (...) S.A.", (...) S.A.", do zawierania w ich imieniu umów ubezpieczenia, doprowadziła R. S., L. M., Z. A. (1), Z. W., R. M. (2) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem wyzyskując istniejący co do tego uprawnienia błąd po stronie każdego z wymienionych pokrzywdzonych, że jest ona uprawnionym przedstawicielem wymienionych zakładów ubezpieczeniowych, zawarła z nimi fikcyjne umowy ubezpieczenia w imieniu wymienionych zakładów ubezpieczeń, a następnie przyjęła od nich pieniądze w łącznej kwocie 2902 zł tytułem opłaty za obowiązkowe ubezpieczenie OC pojazdów marki A. (...) nr rej. (...) (...), marki P. (...) nr rej. (...), marki O. (...) nr rej. (...) (...), marki P. (...) nr rej. (...) (...), marki C. (...) nr rej. (...) (...), marki N. (...) nr rej. (...) (...) i ciągnika rolniczego marki N. (...) nr rej. (...), w ten sposób, że:

1. w dniu 19 października 2010 r. w J., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie będąc uprawnioną przez zakład (...) S. A." do zawierania w jego imieniu umowy ubezpieczenia i wyzyskując istniejący co do tego uprawnienia błąd po stronie R. S., zawarła z wymienionym mężczyzną w imieniu wymienionego zakładu fikcyjną umowę obowiązkowego ubezpieczenia pojazdu marki A. (...) nr rej. (...)RV, doprowadzając tym samym R. S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 426 zł, jaką uiszczył jej tytułem opłaty, tj. czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 226 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (t. jedn. DZ. U. z 2013 r. , Nr 950 ze zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk;

2. w dniu 27 lutego 2011 r. w J., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie będąc uprawnioną przez zakład (...) S. A." do zawierania w jego imieniu umowy ubezpieczenia i wyzyskując istniejący co do tego uprawnienia błąd po stronie R. M. (2), zawarła z wymienioną kobietą w imieniu wymienionego zakładu fikcyjną umowę obowiązkowego ubezpieczenia pojazdu marki N. (...) nr rej. (...) (...) , doprowadzając tym samym R. M. (2) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 305 zł, jaką uiszczyła jej tytułem opłaty, tj. czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 226 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (t. jedn. Dz. U. Nr 950 ze zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk;

3. w dniu 6 lipca 2011 r. w J., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie będąc uprawnioną przez zakład (...) S.A." i wyzyskując istniejący co do tego uprawnienia błąd po stronie R. S., zawarła z wymienionym mężczyzną w imieniu wymienionego zakładu fikcyjną umowę obowiązkowego ubezpieczenia ciągnika rolniczego marki N. (...) nr rej. (...) (...) , doprowadzając tym samym R. S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 58 zł, jaką uiszczył jej tytułem opłaty, tj. czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 226 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (t. jedn. Dz. U. Nr 950 ze zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk;

4. w dniu 9 lipca 2011 roku w J., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie będąc uprawnioną przez zakład (...) S.A." do zawierania w jego imieniu umowy ubezpieczenia i wyzyskując istniejący co do tego uprawnienia błąd po stronie L. M., zawarła z wymienionym mężczyzną w imieniu wymienionego zakładu fikcyjną umowę obowiązkowego ubezpieczenia pojazdu marki O. (...) nr rej. (...) (...) , doprowadzając tym samym L. M. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 375 zł tytułem, jaką uiszczył jej tytułem opłaty, tj. czyn art.286§1 kk w związku z art.226 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o działalności ubezpieczeniowej (t. jedn. Dz. U. z 2013r., Nr 950 ze zm.) w zw. z art.11§2kk;

5. w dniu 7 października 2011 roku w J., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie będąc uprawnioną przez zakład (...) SA do zawierania w jego imieniu umowy ubezpieczenia i wyzyskując istniejący co do tego uprawnienia błąd po stronie R. S., zawarła z wymienionym mężczyzną w imieniu wymienionego zakładu fikcyjną umowę obowiązkowego ubezpieczenia pojazdu marki A. (...) nr rej. (...)(...), doprowadzając tym samym R. S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 383 zł, jaką uiścił jej tytułem opłaty, tj. czyn art.286§1 kk w związku z art.226 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o działalności ubezpieczeniowej (t. jedn. Dz. U. z 2013r., Nr 950 ze zm.) w zw. z art. 11 §2 kk ;

6. w dniu 15 grudnia 2011 roku w J., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie będąc uprawnioną przez zakład (...) SA do zawierania w jego imieniu, umowy ubezpieczenia i wyzyskując istniejący co do tego błąd po stronie Z. A. (2), zawarła z wymienionym mężczyzną w imieniu wymienionego zakładu fikcyjną umowę obowiązkowego ubezpieczenie pojazdu marki P. (...) nr rej. (...)(...), doprowadzając tym samym Z. A. (2) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 452 zł, jaką uiścił jej tytułem opłaty, tj. czyn art.286§1 kk w związku z art.226 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o działalności ubezpieczeniowej (t. jedn. Dz. U. z 2013r., Nr 950 ze zm.) w zw. z art.11§2 kk;

7. w dniu 19 kwietnia 2012 roku w J., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie będąc uprawnioną przez zakład (...) S.A." do zawierania w jego imieniu umowy ubezpieczenia i wyzyskując istniejący co do tego uprawnienia błąd po stronie R. M. (2), zawarła z wymienioną kobietą w imieniu wymienionego zakładu fikcyjną umowę obowiązkowego ubezpieczenie pojazdu marki N. (...) nr rej. (...)(...), doprowadzając tym samym R. M. (2) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 269 zł, jaką uiściła jej tytułem opłaty, tj. czyn art.286§1 kk w związku z art.226 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o działalności ubezpieczeniowej (t. jedn. Dz. U. z 2013r., Nr 950 ze zm.) w zw. z art.11§2 kk;

8. w dniu 6 czerwca 2012 roku w J., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie będąc uprawnioną przez zakład (...) SA do zawierania z jego imieniu umowy ubezpieczenia i wyzyskując istniejący co do tego błąd po stronie Z. W., zawarła z wymienionym mężczyzną w imieniu wymienionego zakładu fikcyjną umowę obowiązkowego ubezpieczenie pojazdu marki C. (...) nr rej. (...)(...), doprowadzając tym samym Z. W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 393 zł, jaką uiścił jej tytułem opłaty, tj. czyn art.286§1 kk w związku z art.226 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o działalności ubezpieczeniowej (t. jedn. Dz. U. z 2013r., Nr 950 ze zm.) w zw. z art.11§2 kk;

9. w dniu 19 czerwca 2012 roku w J., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie będąc uprawnioną przez zakład (...) S.A." do zawierania w jego imieniu umowy ubezpieczenia i wyzyskując istniejący co do tego uprawnienia błąd po stronie R. S., zawarła z wymienionym mężczyzną w imieniu wymienionego zakładu fikcyjną umowę obowiązkowego ubezpieczenia pojazdu marki P. (...) nr rej. (...), doprowadzając tym samym R. S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 183 zł, jaką uiścił jej tytułem opłaty, tj. czyn art.286§1 kk w związku z art.226 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o działalności ubezpieczeniowej (t. jedn. Dz. U. z 2013r., Nr 950 ze zm.) w zw. z art.11§2 kk;

10. w dniu 6 lipca 2012 roku w J., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie będąc uprawnioną przez zakład (...) S.A." do zawierania w jego imieniu umowy ubezpieczenia i wyzyskując istniejący co do tego uprawnienia błąd po stronie R. S., zawarła z wymienionym mężczyzną w imieniu wymienionego zakładu fikcyjną umowę obowiązkowego ubezpieczenia ciągnika rolniczego marki N. (...) nr rej. (...), doprowadzając tym samym R. S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 58 zł, jaką uiścił jej tytułem opłaty, tj. czyn art.286§1 kk w związku z art.226 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o działalności ubezpieczeniowej (t. jedn. Dz. U. z 2013r., Nr 950 ze zm.) wzw. z art.11§2kk;

co stanowiło ciąg przestępstw z art.286§1 kk i art.226 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o działalności ubezpieczeniowej (t. jedn. Dz. U. z 2013r., Nr 950 ze zm.) w zw. z art.11§2 kk w zw. z art.91§1 kk i za to na podstawie art.286§1 kk w zw. z art.11§3 kk w zw. z art.91§1 kk wymierzył jej karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy

pozbawienia wolności, zaś na podstawie art.33§1, §2 i §3 kk grzywnę w rozmiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych;

III. orzeczone w punkcie I i II kary połączył i wymierzył oskarżonej **R. M. (1)** na podstawie art.85 kk, art.86§1 kk oraz art.91§2 kk karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art.85 kk, art.86§1 i §2 kk w zw. z art.33§3 kk oraz art.91§2 kk karę łączną grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych;

IV. na podstawie art.69§1 i §2 kk oraz art.70§1 pkt 1 kk wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonej R. M. (1) tytułem próby na okres 4 lat; ,

V. na podstawie art.46§1 kk orzekł od oskarżonej R. M. (1) tytułem obowiązku naprawienia szkody zapłatę kwoty w wysokości :

- a) 574 (pięćset siedemdziesiąt cztery) złotych - na rzecz R. M. (2),
- b) (...) (jeden tysiąc pięćset pięćdziesiąt dwa) złote - na rzecz R. S.,
- c) 375 (trzysta siedemdziesiąt pięć) złotych - na rzecz L. M.,
- d) 452 (czteryście pięćdziesiąt dwa) złote - na rzecz Z. A. (1),
- e) 393 (trzysta dziewięćdziesiąt trzy) złote - na rzecz Z. W.;

VI. na podstawie art.626§1 kpk i art.627 kpk zasądził od oskarżonej R. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1679 złotych tytułem kosztów sądowych.

Powyższy wyrok zaskarżony został przez oskarżycielkę posiłkową R. M. (2) oraz oskarżoną R. M. (1) . Oskarżycielka posiłkowa R. M. (2) zaskarżyła wyrok w części dotyczącej orzeczenia obowiązku naprawienia szkody na jej rzecz w pkt V od oskarżonej R. M. (1) . Wyrokowi temu zarzuciła obrazę przepisów prawa materialnego , tj. art. 46 § 1 kk oraz obrazę przepisów postępowania poprzez wprowadzenie jej w błąd skutkujący odrzuceniem pozwu. Podnosząc te zarzuty oskarżycielka posiłkowa wniosła o zmianę tego wyroku w zaskarżonej części przez zasądzenie od oskarżonej kwoty 15430 zł na rzecz Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego tytułem zobowiązań pokrzywdzonej R. M. (2) .

Oskarżona R. M. (1) zaskarżyła powyższy wyrok w całości . Wyrokowi temu na podstawie art. 438 pkt 2 kpk zarzuciła obrazę przepisów postępowania , mającą wpływ na treść orzeczenia , polegającą na naruszeniu art. 376 § 2 kpk przez błędne jego zastosowanie oraz art. 137 kpk przez jego błędną wykładnię . Ponadto z ostrożności procesowej w przypadku nieuwzględnienia powyższego zarzutu , ewentualnie na podstawie art. 438 pkt 4 kpk rażąco niewspółmierność kary , polegającą na wymierzeniu kary grzywny w kwocie nieadekwatnej do dochodów oskarżonej , jej warunków osobistych , rodzinnych , stosunków majątkowych i możliwości zarobkowych . Podnosząc te zarzuty oskarżona wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania . Obrońca oskarżonej na rozprawie apelacyjnej wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej .

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

I. Odnośnie apelacji oskarżycielki posiłkowej R. M. (2) :

Apelacja oskarżycielki posiłkowej i zawarte w niej zarzuty nie zasługują na uwzględnienie . Bezasadny jest zarzut obrazę przepisów postępowania . Zgodnie z przepisami kodeksu postępowania karnego (art. 62 kpk) , pokrzywdzony może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej wytoczyć przeciw oskarżonemu powództwo cywilne w celu dochodzenia w postępowaniu karnym roszczeń majątkowych wynikających bezpośrednio z popełnienia przestępstwa . Oskarżycielka posiłkowa wniosła w tej sprawie powództwo cywilne domagając się zasądzenia od

oskarżonej na rzecz Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego kwoty 12430 zł z tytułu zobowiązania za wypadek drogowy, którego była sprawcą (k . 228 – 229), a następnie w zmodyfikowanym pozwie kwoty 15430 zł (k . 256) . Jednak na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2014 r. oskarżycielka posiłkowa wniosła o naprawienie szkody w w/w kwocie na podstawie art. 46 § 1 kk (k . 259) . W tej sytuacji sąd I instancji nie mógł inaczej postąpić , jak odmówić przyjęcia powództwa cywilnego , mając na uwadze treść art. 65 § 1 pkt 6 kpk . Z godnie bowiem z treścią tego przepisu sąd przed rozpoczęciem przewodu sądowego odmawia przyjęcia powództwa cywilnego , jeżeli złożono wniosek w trybie art. 46 § 1 kk , a taki wniosek oskarżycielka złożyła na w/w rozprawie .

Nie jest również zasadny zarzut obrazy art. 46 § 1 kk . Należy przypomnieć , że zgodnie z treścią tego przepisu w razie skazania sąd na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości albo w części . Analiza treści powołanego przepisu nie pozwala na dokonanie interpretacji tego przepisu zgodnie z wnioskami pokrzywdzonej . Bezsporne jest bowiem , iż rzeczywistą szkodą wyrządzoną przestępstwem oskarżonej jest szkoda jedynie w kwocie 574 zł , którą pokrzywdzona uiściła oskarżonej w wyniku przypisanego jej przestępstwa . Z twierdzeń samej pokrzywdzonej wynika zaś , iż do tej pory nie poniosła szkody w kwocie 15430 zł , gdyż takiej nie zapłaciła Funduszowi Ubezpieczeniowemu . Pokrzywdzona nie może więc domagać się zasądzenia w/w kwoty niejako na przyszłość , na poczet przyszłych wydatków . W tej sytuacji Sąd I instancji postąpił słusznie orzekając obowiązek naprawienia szkody tylko w kwocie 574 zł , stanowiącej równowartość szkody bezpośrednio wyrządzonej przestępstwem .

II . Odnośnie apelacji oskarżonej :

Apelacja oskarżonej jest oczywiście bezzasadna . Nie jest słuszny zarzut obrazy przepisów postępowania , tj. art. 376 § 2 kpk w zw. z art. 137 kpk , w konsekwencji prowadzącej do naruszenia prawa do obrony . Oskarżona przede wszystkim kwestionuje sposób doręczenia jej wezwania na rozprawę w dniu 18 września 2014 r. Z protokołu tej rozprawy bezspornie wynika , iż oskarżona została wezwana telefonicznie , podobnie jak zawiadomieni zostali oskarżyciele posiłkowi . Oskarżona nie kwestionuje natomiast , iż została powiadomiona o terminie tej rozprawy . Sąd I instancji procedując w ten sposób nie naruszył powołanych wyżej przepisów procedury . Przepis art. 137 kpk dawał bowiem Sądowi możliwość telefonicznego wezwania oskarżonej i z tej możliwości Sąd skorzystał . Brak jest podstaw do kwestionowania stanowiska Sądu , iż zachodził wypadek nie cierpiący zwłoki . Należy przypomnieć , że Sąd odroczył wydanie wyroku na dzień 10 września 2014 r. i o tym terminie oskarżona została powiadomiona , jednak na tą rozprawę nie stawiała się . Sąd wznawiając przewód sądowy mógł wyznaczyć bliski termin kolejnej rozprawy , a w tej sytuacji mógł skorzystać z możliwości telefonicznego wezwania oskarżonej . Oskarżona mogła stawić się na rozprawę w dniu 18 września 2014 r., skoro odebrała wezwanie telefonicznie , jednak nie stawiała się bez usprawiedliwienia . W tej sytuacji Sąd miał prawo do zastosowania przepisu art. 376 § 2 kpk , a prawo oskarżonej do obrony nie zostało naruszone .

Sąd odwoławczy podziela również dokonaną przez Sąd I instancji ocenę stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonej . Mając na względzie sposób działania oskarżonej , zwłaszcza podnoszony przez Sąd brak skrupułów oskarżonej , która kilkakrotnie popełniała przestępstwa na szkodę tych samych pokrzywdzonych , a także uprzednią karalność oskarżonej , słusznie Sąd uznał , że stopień winy i społecznej szkodliwości przypisanych jej czynów są znaczne . Nie można również uznać grzywny za wygórowaną , niemożliwą do uiszczenia przez oskarżoną , a argumenty Sądu w tym zakresie należy w całości zaakceptować .

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (art. 437 § 1 kpk , art. 456 kpk) . O kosztach sądowych należnych od oskarżonej Skarbowi Państwa za postępowanie odwoławcze (opłata w kwocie 700 zł oraz wydatki 20 zł) orzeczono na podstawie art. 634 kpk , art. 627 kpk . Oskarżycielkę posiłkową zwolniono od kosztów za postępowanie odwoławcze mając na względzie zasadę słuszności (art. 634 , 624 § 1 kpk) .

SSO Z. K. SSO A. B. SSO A. Z.